

Uputstva za rad na sebi

(Obraćanje čitaocima 18.01.2006)

Dugo vremena nisam razumeo, zašto ljudi, koji su pročitali moje knjige, ne mogu ili neće da shvate šta se sa njima dešava i šta treba da rade?

Najjednostavniji odgovor je: čitaoci su lenji i treba dići ruke od njih.

To je bilo najlakše i to sam radio. Međutim, u poslednje vreme počele su na predavanjima, sve češće da mi stižu ceduljice sa sledećim sadržajem: «Pročitao sam sve knjige, gledao video-kasete, ali kada počnu problemi, ništa ne mogu da razumem.»

Shvatio sam da je razlog u nečem drugom. Najzanimljivije je sledeće: pokazalo se da i ja imam iste probleme. Kada počnu neprijatnosti ni ja ne mogu ništa da razumem.

Zaključak je jednostavan: čovek se ne uči na greškama drugih. Realno – samo na svojim. Glavno je da se ta obuka odvija u najranijim etapama.

Pre svakog neprijatnog događaja uvek se čuju glasna upozorenja. Ona počinju negativnim, neprijatnim unutrašnjim stanjem. To jest, u početku problemi nastaju u duši, a potom i u telu.

I tako postavljamo pitanje: zašto je čoveku tako teško da primeni dobijena znanja i shvati šta se sa njim dešava?

Odgovor je sledeći: da bi shvatio, čovek mora da izađe iz konkretne situacije, da se izdvoji iz nje.

Kada posmatramo probleme drugih ljudi, mi smo izvan situacije, što znači da možemo posmatranu situaciju sažeti u tačku (što i jeste shvatanje situacije).

Još jednom hoću da ponovim: proces razumevanja – to je proces sažimanja vremena. Presujući, sažimajući vreme, mi približavamo uzrok i posledicu. Uvideti veze između uzroka i posledice znači shvatiti suštinu dešavanja.

Kada se nama dogodi neočekivana situacija, izaći iz nje, izdvojiti se iz nje, teže je. Još teže je izdvojiti se iz situacije koja dolazi iz budućnosti.

Postoje tri stepena složenosti rešavanja problema:

*najlakši: analiza onoga što se desilo

*dosta složeniji: analiza onoga što će se desiti

*najsloženiji: analiza onoga što tek počinje da se dešava ili će se desiti u bliskoj budućnosti.

Možemo se zapitati: zašto jednima polazi za rukom da shvate šta se događa i da se izmene, a drugi, čak i kada im se govori ništa ne shvataju?

Odgovor je sledeći: to je određeno čovekovim osećanjima. Da se izdvoji, shvati šta se dešava i izmeni se, može samo čovek koji je u stanju da se osećajno(emocionalno) odvoji od problema.

Apstrahovanje(izdvajanje) je prevladavanje bola zbog odvajanja. Čovek koji je strastan, zavisn od želja, koji ne ume da prašta, ne posti i uzdržava se, ne može se emocionalno odvojiti od problema. Kod njega je smanjena sposobnost uopštavanja.

Takvi ljudi, pročitavši hiljadu mojih odgovora, ne mogu da proniknu u njihovu suštinu i primene znanje na sebe. Oni ne mogu da se izmene i traže za sebe ličnu pažnju. Nemoralna čovek, koji se odrekao ljubavi prema drugima ili koji ne voli Božansko u sebi, takođe ne može da uopštava situaciju i da se menja.

Objasniću zašto. Svako misaono apstrahovanje u početku se dešava na nivou osećanja. Da bi nastala ideja stolice, prvo mora da se pojavi osećanje stolice, emocionalna povezanost sa njom. Zatim, naša osećanja, povezana sa svakom od, na primer, deset solica, treba odvojiti od tih stolica i objediniti ih u jednu celinu.

To jest, proces shvatanja je mučan proces odvajanja od objekta i istovremeno proces stapanja, sažimanja naših osećanja u jedan shvatljiviji sistem.

Kakav zaključak iz ovoga sledi? Čovek koji ne ume da prihvati bol zbog gubitka, koristoljubiv je, pohlepan, gubi sposobnost uopštavanja, jednostavno ne može biti mudar. Što je naša sposobnost

uopštavanja, sažimanja informacija veća, to više uzročno-posledičnih veza vidimo. Svet prestaje da bude razdrobljen, raščlanjen, haotičan. Pojavljuje se osećanje jedinstva događaja koji su se desili i celog okolnog sveta.

Najviši stepen jedinstva sa vasionom je ljubav prema Bogu. Čovek, koji ne zna da voli, ne može da savlada bol zbog odvajanja od vezanosti. Onaj ko ne ume da voli, ne može biti mudar.

Moral nam pomaže da sačuvamo osećanje ljubavi. Čovek bez morala nikada neće moći da oseti jedinstvo sa drugim čovekom, i njegovo ponašanje, delovanje, neće biti mudro.

Navodim primer. U decembru 2005. godine na brzinu, bez društvene saglasnosti, Fradikovo ministarstvo je donelo zakon koji se odnosi na automobile. Ako auto nema žute farove, vozači će biti oštro kažnjeni. Sve ovo je ličelo na obični idiotizam. Nemoguće je za nedelju dana zameniti farove na milion automobila.

Zašto su Duma i Ministarstvo po ko zna koji put demonstrirale isti način razmišljanja?

Smatram da je razlog u sledećem: u svakom lideru uredsređene su glavne tendencije u društvu. Naše društvo je sklono krađi, pohlepno, besprincipijelno i nemoralno.

Većina činovnika su izgbili veru u Boga i osnovno shvatanje o moralu i zaboravili su da treba da misle o potrebama drugih ljudi. Da bi mislio o potrebama drugog čoveka ili naroda u celini, treba se osloboditi svojih želja, svoje pohlepe, okrenuti se ljubavi koja dozvoljava da se oseti jedinstvo i saosećanje. Činovnici uopšte ne razmišljaju o posledicama primene zakona.

Gledao sam lica ovih ljudi za vreme televizijskih nastupa. Bez obzira što su iskreni u svojim ubeđenjima, oni ubijaju sopstveni narod i sopstvenu zemlju. I to su ljudi vrlo pametni, u krajnjoj liniji, pametno govore. Um svi primete, a moralnu otupelost niko ne primećuje. Na žalost, mi pre svega čoveka cenimo po umu i umeću govora.

Zamislite Čikatila (serijski ubica, prim. prev.) sa tri završena fakulteta. Da je njegov um bio oštiji i pametniji, više dece bi ubio i silovao. Čovek čiji um je izmakao moralnoj kontroli, postaje sličan đavolu i počinje grubo da uništava sebi slične. Čovek koji se klanja novcu, seksu, slavi, vlasti – rob je svojih želja, viših ili nižih. Takav čovek nije sposban za ljubav i veliko uopštavanje (apstahovanje). Osećanje jedinstva sa drugim ljudima kod takvog čoveka neće postojati, i njegova dela u odnosima sa drugim ljudima biće nemoralna, rušilačka i kratkovidna.

Ako je takav čovek na vlasti, šanse države da preživi opadaju. 11. oktobra 2005. godina pojavila se informacija koja je došla od Zbignjeva Bžežinskog. On spominje veliki rad britanskog istoričara Arnolda Tojnbija «Proučavanje istorije». Glavni zaključak te knjige je: uzroci rušenja svake imperije u krajnjoj liniji su «samoubilački postupci njenog lidera».

Danas naše društvo nema ciljeve koji bi objedinili sve njegove slojeve. Kod nas ne postoji pojam morala, a naša televizija i literatura, u najvećem delu, se pridržava zakona biznisa, robujući željama potrošača, razvlačujući duše ljudi i podstičući ih na izopačenosti.

Moja ispitivanja dokazuju da je u principu nemoguće imati zdravu sudbinu i zdravo telo, ako je bolestan karakter i duša. To se odnosi kako na jednog čoveka, tako i na društvo u celini. Rusija je danas zemlja koja umire, bez obzira na određene znake ozdravljenja. Haos u umovima, odsustvo morala i jedinstva, vodi ka stvaranju kriminalnih, nacionalni, ekonomskih i političkih klanova, koji opstaju na principu malignog tumora – radi samo za sebe. Ako Rusija ne vrati moralnosti i duhovnosti, njen raspad je neizbežan. To odlično vide druge države, i nisu slučajno SAD i Kina već obavili tajne pregovore o budućoj deobi Sibira i Dalekog Istoka.

Vratimo se bolestima

Danas polako umire jedan čovek.

Lekari nisu uspeli da mu pomognu. Pokušao je da ga spasi prijatelj. Doneo mu je moje knjige i uporno ga savetovao da ih čita. Pošto je bolesnik video samo na jedno oko, i to slabo, knjige mu je čitala žena, no «nisu legle», kasnije ćete shvatiti zašto. Čoveka koji mu je dao knjige nekoliko dana je mučila teška glavobolja, iako je pre toga postio i odlično se osećao. Shvatio je da je deo problema svoga bolesnog prijatelja preuzeo na sebe.

Tada me je pitao: «Zašto se ovo desilo? Možda nije trebalo da pomažem?»

Odgovorio sam: «Pomagati treba, ali pravilno. Knjigu je možda trebalo predložiti, reći nešto o njoj, ali pri tom ostaviti slobodu izbora. Ako čovek nije spreman, on neće čitati knjigu.»

A sada donosim tekst sa ceduljice koju sam dobio na predavanju:

Poštovani Sergeje Nikolajeviču,

Imam druga. Takvih dobrodušnih, pravednih i predusretljivih ljudi nema mnogo. Posle rasporeda njemu je zapalo da služi na Kamčatki. Kroz tri godine od njega je pobjegla žena i vratila se u Rigu sa njihovom ćerkom. On ju je zamrzio. Posle nekog vremena počeli su da mu otkazuju bubrezi, tri godine je proveo u bolnici. Samo se zalećio. Nekoliko godina je jako pio. Pre par godina se ponovo oženio. Ženu obožava i ona za njega sve radi. U maju ove godine počeo je da slepi. U bolnici «Burdenko» su mu operisali tumor na velikom mozgu, delimično je paralizovan, vid mu se nije vratio. Posle mog pokušaja da mu prenesem informacije iz vaših knjiga počelo je da me boli «dole». Sada je nastavio da mrzi prvu ženu i obožava drugu. (Dalje sledi ime i prezime druga, koje neću navesti). Dakle ovde je situacija potpuno jasna, nije potrebna nikakva dijagnostika.

Prvo pitanje je: zašto je ovog čoveka ostavila žena?

Odgovor se nameće sam: za njegovu ženu je mnogo veći značaj imala srećna sudbina, udobnost, stabilnost. Ali, tango je igra za dvoje!

Zaključak je sledeći: znači, on je takođe spreman da izda drugoga za srećnu sudbinu. A to je i uradio – odrekao se ljubavi prema svojoj bivšoj ženi, kada je bila unižena njegova sudbina i blagostanje.

Ako smo uvređeni na nekoga zbog novca, znači, u našoj duši postoji pohlepa i zavist. Ako smo bezumno ljubomorni, znači, i sami smo spremni da prevarimo. Ako nekoga preziremo za nemoralnost, znači, i sami smo iznutra nepošteni.

Drugo pitanje: a gde je onda dobrošnost, pravednost i požrtvovanost ovog čoveka? Kako se to može dovesti u vezu sa njegovim unutrašnjim stanjem?

Ako primenim svoj sistem mogu da donesem sledeći zaključak: ako se čovek klanja(vezuje) pravednosti, poštenju, besprekornosti, pre ili posle one će početi da mu zaklanjaju ljubav prema Bogu.

I tada nam Bog uzima ono što nam je važnije od ljubavi prema Njemu i čini to za spasenje naše duše. Jer bez ljubavi prema Njemu, naša duša propada i rastaće se, a onda boluje i umire telo.

Prvi znak da smo počeli da se vezujemo za pravednost i viša osećanja je: ljudi počinju da nas izdaju. Vremenom ćemo i mi početi da izdajemo, ali ćemo posle izvesnog vremena početi da bolujemo i umiremo.

Čovek nije oprostio ženi preko koje su mu poslali krah ideala i sudbine. Ne samo što nije oprostio, nego je i zamrzio, znači, čišćenje koje je dato preko drugog čoveka nije uspelo.

Tada čišćenje dolazi kroz bolest. Program samouništenja, koji je iznikao kao rezultat mržnje i odricanja od ljubavi, zaustavljan je velikim količinama alkohola i propadanjem bubrega.

Ako bi tog čoveka u budućnosti čekala usamljenost i neprijatnosti on bi bio zdrav. Ali desilo se nešto drugo. Moguće je da je na višem planu, njemu bila suđena velika ljubav i druga žena. Ali pre nego što će dati, Bog u početku uzima, i ako ne prihvatimo gubitak i ne sačuvamo ljubav, talas sreće će nas ubiti.

Kada je sreo drugu ženu i zaljubio se u nju, vezivanje za ideale i srećnu sudbinu (to jest stabilnu sreću sa drugom čovekom) planulo je ogromnom snagom. Počeo je podsvesno odricanje od ljubavi, kidanje veze sa Bogom. Pošto preko ljudi nije mogao da prihvati očišćenje, odmah se, automatski, uključila druga varijanta čišćenja – preko bolesti.

Ako bi pokušao da oprost prvoj ženi, njemu bi iznova mogli dati mogućnost da očisti dušu preko ljudi: izdao bi ga drug, uvredila žena ili tašta, došlo bi do neprijatnosti na poslu itd.

Izričito odbijanje da oprost ženi koja ga je uvredila, to jest gruba, neprijatna, traumatska situacija, ostavila mu je dva izlaza: bolest ili smrt.

Ako bi program samouništenja kao rezultat odricanja od Božanske ljubavi bio slabiji, sporije bi

delovao i udario bi po urogenitalnom sistemu. No tada bi bio mnogo, mnogo jači. Što rušimo, to i boli. Pošto se on svesno odrekao ljubavi, program samouništenja ga je udario po glavi. Traume, tumori, sniženje funkcija mozga, vida, krvnih sudova – sve je to kočenje programa samouništenja. Obično, ako lekari ne mogu da pomognu, čovek oseća beznadežnost svog položaja, počinje da razmišlja o duši, obraća se Bogu i moli se. Oprašta svima, pošto oseća da mu je lakše u duši, iako na kraju treba da se okrene ljubavi i Bogu. Ako čovek neće da se menja, neće da «otпусти» svoj bol i gubitak, ako ne nalazi put ka ljubavi, a traži lekare i iscelitelje, spasenje njegove duše se završava bolešću i smrću. Ja ne poričem lekare i iscelitelje, samo govorim o sistemu prioriteta. Obraćam se svima koji mi se obraćaju ili će mi se obratiti sa pitanjem.

Ako hoćete da pomognete sebi, ne oslanjajte se na mene

Prvo pravilo:

1. Dovedite u red svoj način života: ne preopterećujte se, dovedite u red ishranu, odbacite sve što vam uzima mnogo energije.
2. Odvežite se od problema, od posla, od odnosa, od uznemirenja.
3. Žrtvujte se i dajte milostinju.
4. Pređite na jednobraznu ishranu koja ne pobuđuje apetit.

Drugo pravilo:

1. Smanjite vašu zavisnost od želja, stabilnosti, blagostanja, od vaših nada i ciljeva.
2. Naučite se da prihvatite traumatsku situaciju. I to ne samo površno, već na najdubljim, najširim nivoima.

Šta je to prihvatanje traume

1. To je čuvanje ljubavi prema Bogu pri gubitku ljudske sreće.
2. To je refleks stremljenja prema Bogu u trenutku neizdrživog bola u telu ili duši.
3. To je odbacivanje svega što smeta ljubavi: mržnje, uvrede, osuđivanja i uninija.
4. To je viđenje Božanske volje u svemu što se desilo.
5. To je bezuslovno prihvatanje Božanske volje i njenog višeg, pozitivnog smisla, koji nam nije uvek jasan.
6. To je shvatanje da svaka situacija, koliko god nepravedna i košmarna za nas bila, usmerava nas prema Bogu, što znači ljubavi, pošto je Bog, Tvorac simbol apsolutnog jedinstva cele vasiona, što znači, i simbol najviše ljubavi u vasioni.

Još jednom podvlačim

1. Nema situacije u celom svetu i vasioni koja bi opravdala odricanje od ljubavi.
2. Na Božanskom nivou, sve nam je oprošteno u prošlosti i spaseni smo u budućnosti.
3. Ako niste naučili da prihvatate bolne situacije, ako niste naučili da praštate i sačuvate ljubav, moji saveti su za vas beskorisni.
4. Pročitacete još milion odgovora i saveta i ništa nećete razumeti. To nam govori da smo shvatali glavom, mišlju, svešću.
5. Ali, mi pre svega shvatamo osećanjima. Ako duša nije prihvatila, glava nikada neće shvatiti.

Učinite prvi korak

1. Prođite mnogo puta glavne situacije u svom životu s ljubavlju prema Bogu, usredsredite se na ljubav.
2. Učinite to na fonu odvezivanja, nesebičnosti, davanja. Da bi došlo Božansko, ljudsko neko vreme mora da umre. Počnite sa tim.

Idealizam, kalnjanje idalima – to je zamena stvarnosti za želje.

Učesnici foruma se oduševljavaju: «Kako nema davanja, pa mi pomažemo jedan drugom i razmenjujemo iskustvo?»

Osetite razliku

Učesnici foruma su napravili određeni klan, u okviru koga pomažu jedan drugom. Ali nema svako vreme, mogućnosti i želje za učestvovanje na forumu.

Uzgređ, do danas u odeljaku «Pitanja» uporno mi stižu molbe o slanju video kasete iako postoji odeljak Videokasete, dostupan svima, a video kasete i diskove možete dobiti u bilo kom delu sveta. Još jednom pitam: je li to glupost, lenjost, mržnja ili nedostatak vremena.

Teško mi je da odgovorim na ovo pitanje.

Dakle, saveti koji dajete jedan drugom na forumu su jedno, a vaše iskustvo koje mi šalžete nešto sasvim drugo.

Napravio sam sajt da bih pomogao svima, a ne samo jednoj grupi ljudi koja mi postavlja pitanja ili učestvuje na forumu ili na čatu. Hoću da pomognem svima, a s druge strane, očekujem pomoć od svih.

Kada čovek šalje informaciju o svom ličnom iskustvu meni, mogu je (informaciju) sistematizovati, obraditi i učiniti dostupnom za sve, a ne samo za one koji mogu ili hoće da prisustvuju na forumu. Ljudi su hiljadama godina spletkarili i davali jedan drugome savete i pouke. Rezultat toga vam je poznat – pustoš.

Ja pokušavam da napravim sistem, koji će pomoći čoveku da se promeni i na sajtu sam otvorio poseban prostor «Iskustvo» da bih ojačao taj pravac.

Nisam hteo da se forum pretvori u mesto «kuhinjskih razgovora». Moj zadatak je da maksimalno sažmem informaciju. Kada mi se čovek obrati, on pokušava da «uđe», podigne se, na moj nivo. Vi predlažete da se ja spustim na vaš. Shvatam da je narodu potrebno «hleba i igara», no molim da mi oprostite – nemam vremena. Isreno se radujem što vi pomažete jedan drugom, ali nemojte zaboraviti i ostalih šest milijardi ljudi i skromnog autora, kome je takođe potrebna vaša pomoć. Želim vam uspeh i sažimanje informacija. I naravno, sažimanje vremena. A takođe i ljubavi :)

Autor

P.S. Juče mi je jedna žena ispričala zanimljivu priču. Muž njene poznanice bio je težak pijanac.

Drugarica joj je rekla: «A zašto su kod tebe zdini časovnici iznad ikona? Lazearev je na predavanjima govorio: «Sve u stanu što visi iznad čovekove glave, dobija snažnije (povećano) značenje, tome se podsvesno klanjamo, i časovnici nikada ne treba da vise iznad ikona.»»

Žena je premestila zidne časovnike i okačila ih ispod ikona. Posle dva dana muž je odjednom, naglo prestao da pije i do danas ne pije.

Vreme – to je simbol želja, želje ne smeju da stoje iznad Božanskog.

Tako da za svaki slučaj pogledajte vaš stan. Ikone okačite više, a plakate sa golim ženama odensite u podrum.

Može biti da se tada i nivo opštenja na forumu podigne :)